

Домогосподарство – це надзвичайно важливий суб'єкт економіки особливості якого полягає в тому, що воно виступає і як постачальник, і як споживач всіх видів ресурсів на ринку, тому одночасно формує попит та забезпечує пропозицію на них [2].

Відтак задоволення потреб домогосподарства у матеріальних та нематеріальних благах виступає природною метою виробництва. Попит домогосподарств є одним з найвагоміших компонентів сукупного попиту на кінцеві блага. Домогосподарства як власники виробничих факторів передають їх діловим одиницям (підприємствам), які мають здійснювати їхнє ефективне поєднання. Частина доходу, що не використовується домогосподарством упродовж поточного періоду, перетворюється на заощадження і може за певних обставин стати потужним джерелом економічного зростання країни. Можна констатувати, що домогосподарство виконує в економіці три основні функції: споживання, постачання факторів виробництва та заощадження.

На сьогодні домогосподарства відіграють важливу роль в економіці України. В нашій країні на домогосподарство покладається дедалі більше

функцій, більшість з яких перекладається з держави через неспроможність виконання їх у зв'язку з недостатньою економічною міццю. Тому основний економічний тягар перекладається на домогосподарства, що визначає важливість їх місця та ролі в економічному житті держави.

Відповідно до статистичних даних у 2014 році в Україні налічувалось 16 945,4 тис. домогосподарств, тоді як у 2015 році їх кількість дещо знизилась і становила 15 073,7 тис. [3].

Отже, сьогодні домогосподарство – це надзвичайно важливий суб'єкт економіки, який потребує підвищеної уваги як теоретиків, так і практиків з метою забезпечення ефективності функціонування, без якої неможливо досягти розвитку всієї економічної системи країни. Особливість домогосподарства полягає в тому, що воно виступає і як постачальник, і як споживач всіх видів ресурсів на ринку, тому одночасно формує попит та забезпечує пропозицію на них. За допомогою такої мікроекономічної системи відбувається пристосування до змін в економіці та регулювання показників розвитку.

Література

1. Домогосподарство як важливий елемент економіки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://5ka.at.ua>
2. Сапога Т. В. Домогосподарство – важлива складова функціонування економіки. – Всеукраїнський науково-виробничий журнал «Сталий розвиток економіки». – 2011, № 9. – с. 49 – 52.
3. Соціально-демографічні характеристики домогосподарств у 2015 році [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://kievobl.ukrstat.gov.ua>

УДК 336.02:368.021

ФІНАНСОВА БЕЗПЕКА СТРАХОВОГО РИНКУ

Ялоза О.- ст. 4 курсу, гр. Фвн-41

Науковий керівник – к.е.н., доцент Мацедонська Н.В.

Вінницький навчально - науковий інститут економіки ТНЕУ

В сучасних умовах загальної економічної і політичної нестабільності в країні та подальшого розвитку інтеграційних процесів вітчизняна економіка загалом і страховий ринок зокрема підпадає під вплив великої кількості зовнішніх та внутрішніх загроз. Саме тому, все більшої актуальності набувають такі поняття як фінансова безпека держави та фінансова безпека страхового ринку. Вирішенню багатьох проблем у сфері захисту економічних суб'єктів держави сприяє саме страховий ринок і тому формування досконалого, фінансово стійкого та безпечного страхового ринку в Україні є одним з першочергових завдань органів влади.

Безпека страхового ринку - це такий рівень забезпеченості страхових компаній фінансовими ресурсами, який дав би їм змогу в разі настання страхових випадків обумовлених в договорах страхування відшкодувати збитки їх клієнтів і забезпечити ефективне функціонування себе як комерційної організації.

Фінансова безпека страхового ринку потребує дослідження та аналізу її основних індикаторів. Недотримання нормативних значень показників, які характеризують фінансову безпеку на страховому ринку нівелює можливість страхового ринку

забезпечення національної економіки потрібними інвестиційними ресурсами, зменшення тягару на державний бюджет України і створення соціального захисту населення [1, с.86].

Важливим завданням для страхових компаній в рамках забезпечення фінансової безпеки є формування збалансованих страхових портфельів, а проблемою вітчизняного страхового ринку є те, що більшість страхових компаній відшкодовує витрати за рахунок нових страхових премій, не приділяючи значну увагу страховим резервам. Саме тому, на відповідну увагу заслуговує питання ефективного розміщення коштів страховиків, представлених у формі страхових резервів. Страхові компанії повинні сформувати інвестиційний портфель таким чином, щоб вчасно і в повному обсязі виконувати взяті зобов'язання перед страхувальниками, внаслідок чого наглядові органи могли б чітко регламентувати напрями розміщення активів і частку, яку має займати кожен вид активу в загальному інвестиційному портфелі страхової компанії.

Фінансова безпека ринку страхових послуг, що залежить від багатьох об'єктивних і суб'єктивних, внутрішніх і зовнішніх чинників, які перш за все визначається станом його розвитку, фінансовою результативністю та ефективністю діяльності [1, с.90].

Серед основних причин виникнення зовнішніх загроз фінансовій безпеці ринку страхових послуг є:

- високий ступінь концентрації фінансових ресурсів на міжнародних страхових ринках та інтеграції в сфері перестраховування;
- інтернаціоналізація світового ринку страхових послуг;
- надмірна залежність національних страхових галузей від іноземного капіталу, що робить фінансову безпеку страхової діяльності ще більш значущою.

Щодо внутрішніх загроз найбільш значущими є:

- недостатність ліквідних активів у вітчизняних страхових компаніях;
- незбалансованість страхового портфеля;
- висока частка перестраховування;
- незначний рівень страхового покриття та шахрайські дії суб'єктів страхового ринку [2, с.47].

Важливим завданням для страхових компаній в рамках забезпечення фінансової безпеки є формування збалансованих страхових портфелів, а проблемою вітчизняного страхового ринку є те, що більшість страхових компаній відшкодовує витрати за рахунок нових страхових премій, не приділяючи значну увагу страховим резервам. Саме тому, на відповідну увагу заслуговує питання ефективного розміщення коштів страховиків, представлених у формі страхових резервів. Страхові компанії повинні

сформувати інвестиційний портфель таким чином, щоб вчасно і в повному обсязі виконувати взяті зобов'язання перед страхувальниками, внаслідок чого наглядові органи могли б чітко регламентувати напрями розміщення активів і частку, яку має займати кожен вид активу в загальному інвестиційному портфелі страхової компанії.

Економічні та соціальні перетворення, що відбуваються в світі та в Україні відображаються на всіх сферах господарювання, зокрема й на функціонуванні страхового ринку. Одним із наслідків світової кризи є зростання конкуренції, що призводить до переорієнтації та вдосконалення системи фінансової та економічної безпеки страхового ринку з метою підвищення захисту юридичних та фізичних осіб [2, с.50].

Отже, можна зробити висновок про те, що страховий ринок та фінансова безпека його учасників є важливою складовою ринкової економіки і виступає, з одного боку, засобом захисту бізнесу і добробуту людей, а з іншого – комерційною діяльністю, що приносить прибуток та значні інвестиції в економіку. Роль страхових компаній у ринковій економіці, зобов'язує їх приділяти особливу увагу організації власних фінансів, і як наслідок, забезпеченню фінансової стійкості та платоспроможності всього ринку.

Література:

1. Нікіфоров П.О. Сутність і значення фінансової безпеки страхової компанії / П.О. Нікіфоров, С.С. Кучерівська // Фінанси України. - 2013. - № 5. - С. 86-94.
2. Єрмошенко А.М. Визначення поняття фінансової безпеки страховика та її категорій / А.М. Єрмошенко // Актуальні проблеми економіки. – 2014. - №4. – С. 46-51.

УДК 338(075.8)

ОЦІНКА ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНІСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Остропович О.– ст. 3 курсу, гр. Фзвнм-11

Науковий керівник – к.е.н., доцент Свентух А.О.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

В сучасних умовах господарювання суб'єктам ринкових відносин знеобхідно дійсновати ефективне управління дебіторською заборгованістю, сприяючи постійному її зменшенню.

Основною метою аналізу будь-якого аспекту фінансово-господарської діяльності підприємства є виявлення негативних для його фінансового стану тенденцій, пошук резервів підвищення ефективності діяльності, обґрунтування прийняття управлінських рішень, моніторинг різних аспектів діяльності підприємства, доцільність нововведень. Результати фінансового аналізу є тим підґрунтям, на основі якого формують фінансову політику підприємства, розробляють сукупність заходів, добирають фінансові механізми реалізації поставленої перед фінансовим менеджментом мети [1, с.161].

Аналогічно результати оцінки стану розрахунків підприємства дають можливість виявити недоліки в їх організації та здійсненні, намітити бажаний їх стан, визначити потрібні для цього шляхи вдосконалення та заходи, відібрати з них найбільш прийнятні та доцільні для кожного окремого підприємства і на цій

основі розробити комплексну політику управління розрахунками підприємства, яка визначає перспективи поліпшення їхнього стану.

Аналіз дебіторської заборгованості доцільно проводити в певній послідовності та розпочинати з проведення горизонтального та вертикального аналізу, який покаже вагу складових елементів дебіторської заборгованості та частку дебіторської заборгованості в структурі оборотних активів і в структурі балансу. Проведемо оцінку структури дебіторської заборгованості підприємства ПП «Престиж-груп», основною діяльністю якого є оптова реалізація косметики та парфюмерії (табл.1).

Дані таблиці свідчать, що за аналізований період розмір оборотних активів ПП «Престиж-груп» в 2015 році збільшився порівняно з 2014 роком на 3210 тис.грн., а розмір дебіторської заборгованості на 227 тис.грн. Дебіторська заборгованість складає в 2014 році 31,93% в оборотних активах підприємства, а в 2015 році частка зменшилась до 31,81%.

За видами дебіторської заборгованості значні обсяги були по заборгованості за товари, роботи, послуги. Таке